18/03/2024

Μητροπολίτης Φθιώτιδος: «Με την νηστεία και την συγγνώμη θα συναντήσουμε τον θησαυρό»

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Φθιώτιδος

Στον Ιερό Ναό των Αγίων Ισαποστόλων Κωνσταντίνου και Ελένης στην ομώνυμη Κωμόπολη της Λοκρίδος ιερούργησε την Κυριακή της Τυρινής, 17 Μαρτίου 2024, ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Φθιώτιδος κ. Συμεών.

Οι Ιερές Ακολουθίες μεταδόθηκαν απευθείας από τηλεοράσεως, ραδιοφώνου και διαδικτύου.

Περισσότερες φωτογραφίες στο άλμπουμ:

Στο κήρυγμά του ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης κ. Συμεών μεταξύ άλλων ανέφερε:

«Βρισκόμαστε στο κατώφλι της Αγίας και Μεγάλης Τεσσαρακοστής. Από αύριο, Καθαρά Δευτέρα ξεκινάει ένα καινούριο πνευματικό στάδιο με σκοπό να φτάσουμε στο Άγιο Πάσχα, να συναντήσουμε τον Χριστό, να ζήσουμε τα Πάθη του Χριστού και να ζήσουμε και την Ανάστασή Του, να συσσταυρωθούμε μαζί Του και να συναναστηθούμε μαζί Του, γιατί ο Χριστός είναι ο θησαυρός. Για θησαυρό μας μίλησε σήμερα το Ευαγγελικό Ανάγνωσμα. Μας είπε να μην θησαυρίζουμε θησαυρούς επί της γης, αλλά να είναι ο θησαυρός μας «εν τω ουρανώ» και επίσης μας είπε μια μεγάλη αλήθεια: «Όπου είναι ο θησαυρός σας εκεί είναι και η καρδιά σας».
Μπροστά στο νέο αυτό στάδιο που ανοίγεται μπροστά μας ουσιαστικά έρχεται η Αγία μας Εκκλησία, έρχεται η ίδια μας η ζωή να μας ρωτήσει τον καθένα προσωπικά από εμάς, ποιος είναι ο θησαυρός σου, που βρίσκεται η καρδιά σου, ποιες είναι οι προτεραιότητες στη ζωή σου, τι αγαπάς και τι θέλεις στη ζωή σου. Αυτό το ερώτημα είναι πάρα πολύ σημαντικό να το θέτουμε στη ζωή μας και μάλιστα είναι και πολύ βοηθητικό, ό,τι κι αν κάνουμε. Ποια είναι η προτεραιότητά μας, πώς ιεραρχούμε τα πράγματα, ποιος είναι ο πρώτος μας στόχος, ποιος είναι ο δεύτερος, ποιος είναι ο τρίτος;

Μεγάλο πράγμα ο προγραμματισμός στη ζωή μας. Μεγάλο πράγμα η στοχοθεσία και κυρίως ακόμα μεγαλύτερο η στοχοπροσήλωση. Αυτό λοιπόν θέτει μπροστά μας η Εκκλησία σήμερα, γιατί δεν θέλει να βαδίσουμε άσκοπα την Αγία Τεσσαρακοστή, η οποία έχει και κόπο και περιπέτεια.

Έχει νηστεία, έχει στέρηση κάποιων πραγμάτων, έχει εξομολόγηση, έχει μετάνοια, έχει πρώτιστα κατανυκτικό χαρακτήρα. Δεν θα έχουν κανένα νόημα όλα αυτά, εάν δεν αποβλέπουν στην εύρεση του θησαυρού και ο θησαυρός είναι ο Χριστός και για αυτό μας θέτει αυτό το ερώτημα προκειμένου δίνοντας μες την καρδιά μας την απάντηση να μπορέσουμε να βαδίσουμε την Αγία Τεσσαρακοστή όχι με λύπη, όχι με θλίψη, όχι με την αίσθηση ότι βιώνουμε μία αγγαρεία, αλλά με χαρά και αισιοδοξία. Για τον λόγο αυτό φέρει μπροστά μας τους δύο βασικούς πυλώνες, τους δύο βασικούς άξονες πάνω στους οποίους θα κινηθούμε την Αγία και Μεγάλη Τεσσαρακοστή για να φτάσουμε στο Άγιο Πάσχα.

Ο πρώτος πυλώνας είναι η νηστεία. Ο ίδιος ο Χριστός μας ξεκαθαρίζει ότι όταν νηστεύετε να μην είστε σκυθρωποί και να μην αφανίζετε τα πρόσωπά σας αλλά να είστε χαρούμενοι. Νηστεία δεν σημαίνει μία μίζερη παραίτηση από τη ζωή, νηστεία δεν σημαίνει εξαφανίζομαι από την κοινωνική ζωή, νηστεία δεν σημαίνει ότι παύω να υπάρχω μέσα στον κόσμο, νηστεία δεν σημαίνει ότι αυτοτιμωρούμαι, αυτομαστιγώνομαι. Νηστεία σημαίνει ότι προτεραιότητά μου δεν είναι τι θα φάω

και τι θα πιώ, νηστεία σημαίνει ότι προτεραιότητά μου δεν είναι τι θα φορέσω, πώς θα ντυθώ, πώς θα καλλωπιστώ. Νηστεία σημαίνει ότι η προτεραιότητά μου δεν είναι όλα αυτά τα εξωτερικά φτιασιδώματα, αλλά νηστεία σημαίνει ότι η προτεραιότητά μου είναι πως θα συναντήσω το Χριστό και θα συναντήσω τον άλλον άνθρωπο.

Νηστεία σημαίνει ότι η προτεραιότητά μου είναι να βρω το θησαυρό και αυτός ο θησαυρός είναι ο Χριστός και επειδή αυτή η προτεραιότητα μου γεμίζει την ύπαρξή μου, επειδή αυτή η προτεραιότητά μου είναι επιλογή μου ελεύθερη, δεν μου υπεβλήθηκε ως έθιμο, ως παράδοση, δεν νηστεύω, γιατί μου το είπε η μάνα μου ή γιατί μου το είπε ο πατέρας μου ή γιατί έτσι πρέπει αλλά νηστεύω, γιατί πραγματικά λαχταρώ να νιώσω την πείνα και τη δίψα για κάτι ουσιαστικότερο, για κάτι βαθύτερο, νηστεύω γιατί πραγματικά έχω μπουχτίσει, έχω μπουχτίσει από αναλώσιμα πράγματα, τα οποία με έχουν βαρύνει, τα οποία με έχουν φουσκώσει, τα οποία με έχουν βαρυστομαχιάσει και θέλω να βρω κάτι πιο λεπτό, θέλω να βρω κάτι πιο ελεύθερο, θέλω να βρω κάτι πιο ουσιαστικό. Νηστεία σημαίνει ότι αναζητώ έναν θησαυρό και γι’ αυτό και αυτή μου η αναζήτηση έχει χαρά μέσα της, αυτή μου η αναζήτηση είναι ελπίδα, είναι αισιοδοξία.

Νηστεύουμε κυρίως για να αποτοξινωθούμε πνευματικά. Η τοξικότητα μας περιβάλλει από παντού, οι ειδήσεις οι οποίες ακούμε, η καθημερινότητα των σχέσεων μας μολύνεται από σχόλια, μολύνεται από κρίσεις άδικες, μολύνεται από συκοφαντίες, από κουτσομπολιά, από χίλια δυο πράγματα, ειδήσεις για εγκλήματα, για παραβατικές συμπεριφορές, ειδήσεις, που μας σοκάρουν και μας στεναχωρούν. Χίλια – δυο τοξικά απόβλητα κυκλοφορούν γύρω μας. Έχουμε ανάγκη για οξυγόνο, έχουμε ανάγκη για πραγματική καθαρή ζωή και αληθινή ζωή.

Και από τη μία λοιπόν η νηστεία και από την άλλη η συγχώρεση. Από την άλλη η συγγνώμη, φέρνοντας μπροστά μας ο Χριστός κάτι το αυτονόητο για τον άνθρωπο που θέλει να σκέφτεται έστω απλά λογικά. Όπως θέλετε, λέει, να σας συγχωρούν τα παραπτώματά σας οι άλλοι άνθρωποι έτσι να συγχωρείτε και εσείς τα παραπτώματα αυτών. Ποιος δεν θέλει να του δίνεται μία νέα ευκαιρία, ποιος δεν θέλει όταν διαπράττει κάποιο παράπτωμα, κάποιο σφάλμα, κάποιο λάθος να μην του καταλογιστεί, να μην έχει συνέπειες αλλά να του δοθεί μία νέα δυνατότητα. Πόσες φορές δεν αισθανόμαστε όμορφα όταν μας ξέφυγε μία κουβέντα, όταν είπαμε μία κουβέντα παραπάνω, όταν στεναχωρήσαμε κάποιον δικό μας άνθρωπο, πόσο χαρήκαμε όταν μας είπε: «δεν πειράζει ρε αδερφέ! Σε καταλαβαίνω, σε αγαπάω, ξέρω ποιος είσαι, ξέρω την καρδιά σου, δεν το άκουσα, πες ότι δεν ειπώθηκε, δεν υπάρχει, δεν υφίσταται, έλα στην αγκαλιά μου!». Πόσο όμορφα νιώθει ο άνθρωπος, όταν συναντά τέτοιους ανθρώπους στη ζωή του και πόσο από

την άλλη δυσκολευόμαστε όταν βλέπουμε μία μας κουβέντα να την κρατάει ο άλλος και να μας την «κοπανάει», να μην μας συγχωρεί, να μην μας δίνει μία ευκαιρία, να κρατάει κακία, να μουτρώνει, να θυμώνει, να νευριάζει, να απομακρύνεται και το χειρότερο να θέλει και να μας εκδικηθεί και να μας τιμωρήσει.

Πόσο μεγάλο πράγμα είναι η συγγνώμη! Πόσο ελευθερία είναι η συγγνώμη. Πόσο αποτοξίνωση είναι η συγγνώμη, πόσο πραγματικά η συγγνώμη αναδεικνύει θησαυρούς στη ζωή μας. Άλλωστε αν είμαστε χριστιανοί δεν πρέπει να ξεχνάμε ποτέ ότι καθημερινά δεσμευόμαστε ενώπιον του Θεού ότι θα συγχωρούμε και μάλιστα δεσμευόμαστε όχι μόνο ότι θα συγχωρούμε αλλά οι ίδιοι με επιλογή μας λέμε στο Χριστό ότι αν δεν συγχωρούμε να μην μας συγχωρέσεις κι Εσύ και εφόσον συγχωρούμε να μας συγχωρέσεις κι Εσύ. «Και άφες ημίν τα οφειλήματα ημών ως και ημείς αφίεμεν τοις οφειλέταις ημών». Στο «Πάτερ ημών» το λέμε κάθε μέρα αυτό. Όπως και εμείς συγχωρούμε λέει τους οφειλέτες μας έτσι κι Εσύ να συγχωρήσεις τα παραπτώματά μας. Άρα αν δεν συγχωρούμε τους οφειλέτες μας τότε δεν μπορούμε να ζητούμε και συγχώρηση των δικών μας παραπτωμάτων.
Αυτή είναι η πρόκληση της Αγίας και Μεγάλης Τεσσαρακοστής και ουσιαστικά όλη μας η ζωή είναι μία Αγία και Μεγάλη Τεσσαρακοστή αλλά επειδή η Εκκλησία μας δεν θέλει να νηστεύουμε όλο το χρόνο μας την υπενθυμίζει την υπόλοιπη χρονιά κάθε Τετάρτη και κάθε Παρασκευή, γι’ αυτό νηστεύουμε δύο μέρες της εβδομάδος για να θυμόμαστε πάντοτε ότι με τη νηστεία και με τη συγχώρεση και με τη συγγνώμη πορευόμεθα στο Πάσχα της κάθε Κυριακής, πορευόμαστε στο τραπέζι της Αναστάσεως, πορευόμαστε δηλαδή, να συναντήσουμε τον θησαυρό και να τον ζήσουμε στη ζωή μας.

Μπροστά σε αυτό το νέο στάδιο, το οποίο ανοίγει από αύριο είναι πραγματικά ένα δώρο, είναι μία ευλογία για όλους μας, μία δυνατότητα για ένα νέο ξεκίνημα, για μία νέα αρχή γι’ αυτό και τόσο όμορφα την αυριανή Δευτέρα, η Εκκλησία μας της έχει δώσει και έναν επιθετικό προσδιορισμό, την ονομάζει «Καθαρά Δευτέρα», γιατί είναι η Δευτέρα που μπορεί να αποτελεί αφετηρία για έναν καθαρμό, για ένα νέο ξεκίνημα, για μία νέα αρχή και για να βάλουμε καινούργιους στόχους, να βάλουμε το πήχη ψηλά, να μιλήσουμε με τον εαυτό μας, να συζητήσουμε μέσα μας, να είμαστε ειλικρινείς και να αποφασίσουμε πολύ απλά και πρακτικά στη ζωή μας επιτέλους τι θέλουμε, τι είναι αυτό που θέλουμε στη ζωή μας. Αυτό είναι το μεγάλο ερώτημα, το οποίο να το θέτετε και στον εαυτό σας και να το θέτετε βοηθητικά και αγαπητικά και στα παιδιά σας και στους οικείους σας. Τι θέλεις άνθρωπέ μου από τη ζωή σου;

Θέλεις να ζεις μες τα νεύρα; Θέλεις να ζεις μες το καβγά; Θέλεις να ζεις μες την

ένταση; θέλεις να είσαι σκοτωμένος με όλους τους συνανθρώπους σου; θέλεις να μη σου μιλάει κανένας; Απλά ερωτήματα. Τι θέλεις στη ζωή σου. Θέλεις να ζεις με αγάπη; Θέλεις να ζεις με καλοσύνη, θέλεις να βγαίνεις στο δρόμο και να σου χαμογελάνε; Θέλεις να περπατάς στο δρόμο και να περνάει ο άλλος από απέναντι να τρέχει κοντά σου για να σε χαιρετήσει; Δε σε γεμίζει αυτό; Δε θα σε γέμιζε αυτό; Δε θα ήθελες να είσαι ένας μαγνήτης που θα ελκύεις την αγάπη των ανθρώπων; Ναι, είναι ευκαιρία να επανακαθορίσουμε τα θέλω μας, να βρούμε ποια είναι τα θέλω μας και να τα βάλουμε μπροστά ως στόχο, ως σχέδιο, να τα βάλουμε μπροστά ως αίτημα προσευχής και να παρακαλέσουμε το Θεό και να του πούμε: Θεέ μου αυτό θέλω, αυτό επιθυμώ, αν είναι σύμφωνο με το θέλημά Σου, «Ναι γενηθήτω το θέλημά Σου, ναι Κύριε, ουχ ως εγώ θέλω αλλά ως Συ, να γίνει όπως Εσύ θέλεις. Με την νηστεία και την συγγνώμη θα συναντήσουμε τον Θησαυρό».

Δείτε το κήρυγμα του Μητροπολίτη Φθιώτιδος κ. Συμεών:

Στην Αρχιερατική Θεία Λειτουργία παραβρέθηκαν ο Δήμαρχος Καμένων Βούρλων κ. Ηλίας Κυρμανίδης με μέλη του Δημοτικού Συμβουλίου, καθώς και εκπρόσωποι της Αστυνομίας, του Λιμενικού Σώματος και άλλων φορέων και συλλόγων του τόπου.

Το απόγευμα ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης κ. Συμεών χοροστάτησε στον Α’ Κατανυκτικό Εσπερινό (της «Συγγνώμης») στον Ιερό Μητροπολιτικό Ναό Ευαγγελισμού της Θεοτόκου Λαμίας, όπου μίλησε, προσκεκλημένος του Σεβασμιωτάτου, ο Καθηγούμενος της Ιεράς Μονής Εσφιγμένου Αγίου Όρους Αρχιμανδρίτης π. Βαρθολομαίος με θέμα: «Σαρακοστή: Μικρογραφία της ζωής μας».

(Φωτογραφίες: Δημήτριος Ανάγνου)